

Det har været nævnt, også fra SF's side her for et øjeblik siden, at vi nu har den situation, at nogle forbehold begynder at virke. Ja, faktisk kan man jo sige, at forbeholdet for at beholde kronen og imod euroen begyndte at virke den 1. januar, eller 3. januar var det vel, i år.

Før forbeholdet overhovedet var trådt i kraft, var statsministeren i sin nytårstale på banen med, at nu skulle vi have ophævet forbeholdet. Altså, hvad i alverden har man tænkt sig? Man går med til over for den danske befolkning at sige, at nu har man et nyt EU-politisk grundlag. Man laver et nationalt kompromis, hvor man forklarer den danske befolkning, at nu skal den bare stemme ja til Maastricht light, så står Danmark uden for den her overordnede unionsudvikling, og så er vi sikre på, at vi respekterer nej fra 2. juni 1992. Men ikke så snart forbeholdene begynder at få effekt, eller faktisk før forbeholdet over for euroen havde fået effekt overhovedet, meddelte landets statsminister, at nu skulle man have forbeholdet afskaffet.

Det er ikke det, vi i Dansk Folkeparti forstår ved respekt for befolkningens afgørelse, tværtimod er det, som vi jo desværre har vidst længe, alene et udtryk for, at man lige skulle have Maastrichttraktaten til at glide ned, og så snart man så kunne komme af sted med at få Danmark med i den fulde unionsudvikling, ja, så gjorde man det.

Statsministeren sagde i sin besvarelse her i dag, at det handler om Danmarks tryghed. Jeg kan uendelig godt lide det udtryk, jeg synes, det er et brandgodt udtryk, for det er lige præcis det, det gør; det handler nemlig om Danmarks tryghed.

Men det er usandt, at det er euroen, der kan give Danmark tryghed. Det, det handler om, er jo, at vi – ja, lidt fortærsket – stort set ved, hvad vi har. Vi har bl.a. en ERM II-aftale med eurozonen, som tilhængerpartierne af at afskaffe kronen i et forbavsende lille omfang har været inde på. Jeg tror kun, vi har fået nævnt ERM II-aftalen under debatten her som følge af et direkte spørgsmål fra mig. Jeg tror ikke engang, det var under den her debat; jeg tror, det var i spørgetiden, vi havde forud for den her debat, at statsministeren måtte bekræfte, at der jo foreligger en sådan aftale.

Jamen er den aftale ikke lige præcis indgået for at give Danmark tryghed, for at give tryghed omkring Danmarks valuta, for at sikre imod de her fæle spekulanter, som vælter ind,

og som køber denne her valuta og sælger den osv., alt efter om de lige kan få lidt profit? Jo, selvfølgelig er den det.

Statsministeren sagde, at vi skulle være med i euroen, for så kunne der ikke spekuleres imod den danske valuta. Ja, det er jo sandt nok, for så den er jo afskaffet. Det ville svare til, at man sagde, at der er alt for stor risiko for, at bilisterne kører for stærkt, der sker alt for mange ulykker, så lad os derfor afskaffe bilismen.

Det er en mærkværdig diskussion, synes vi i Dansk Folkeparti. Sagen er jo, at landene i eurozonen og i EU generelt har haft en markant forskellig økonomisk udvikling, og det har de kunnet regulere, fordi de har haft forskellige valutaer.

Når man ikke har den reguleringsmekanisme længere, så må man selvfølgelig finde på en ny: Det er politisk samarbejde. Det er politisk harmonisering af den økonomiske politik. Det er man i færd med, men vi aner jo endnu ikke fra dansk side, hvordan den regulering vil udvikle sig. Vi har set nogle diskussioner begynde, men vi ved ikke, hvordan de diskussioner vil ende.

Derfor handler det jo om fra dansk side at holde sig i ro, tage det roligt, se, hvordan eurozonen udvikler sig, se på, hvad det er for nogle politiske aftaler, det bliver nødvendigt at få indgået i halen på euroen, og så på den baggrund tage stilling til, om vi vil beholde kronen eller ej.

Det betyder jo så samtidig, at en folkeafstemning i indeværende samling selvfølgelig ikke kan lade sig gøre, men at man bør vente nogle flere år, inden man tager den folkeafstemning.

Når folkeafstemningen så kommer, frygter vi også en gentagelse af 1972-kampagnen. Jeg ved ikke, om andre ligesom jeg kan – ikke huske, men har set de annoncer, der var, bl.a. med to vaskemaskiner, hvor tilhængerne af, at vi skulle med i EF, forklarede, at hvis vi stemte nej til at være med i EF, blev vaskemaskinen meget dyrere, ca. 1.000 kr. dyrere, end hvis man stemte ja.

Nøjagtig det samme fik vi jo så en snert af fra fru Charlotte Antonsen her tidligere i dag. Det handlede om, at terminsudgiften ville blive lidt mindre, hvis vi var med. Vi kan allerede nu se for os, hvordan de her annoncer kommer til at se ud.

Derfor er det relevant at spørge, ligesom jeg har forsøgt at gøre hele dagen i dag: Hvordan sikrer vi en fair debat om den kommende folkeafstemning? Det gør vi selvfølgelig kun ved